

Korona

– prens · 02 Haziran 2020

Biliyorum düşler yarım kaldı; Aslında hayatımızda yarım kalan o kadar çok güzellik var ki, bizler bu süreçte dostlarımızı özledik, sevdiklerimizi bir anne elinin sıcaklığını bir baba yüreğinin şefkatini bir çocuk özlemiyle yanıp tutuşmayı, virüs belki de bunun çağrısı oldu bunun tamamlayıcısı oldu. Tekrar düşündürdü bize sevginin gücünü aşkın kutsallığını yardımlaşmanın uzaklığını gözyaşının tuzunu...Ne mutlu içinde sevgi taşıyan yüreklere, ne mutlu bir sıcak ekmeği dostuyla katık yapana, işte o yüzden diyorum sevda ne kutsaldır gönül ne yücedir eteklerinde umut karları taşır dost filizleri...Neden maske takayım fabrika ve baca atıkları ve hatta egzoz gazı ile çevreyi kirletmedim, neden eldiven olsun elim ormanları yakmadı arazileri betona çevirmedi neden sosyal mesafe ben zaten insanlardan uzak yaşadım ellerim her zaman temiz ve bakımlıydı...Yorgun bir yaranın üstünde demleniyor hayatım; ben oldum olalı böyle bir yüzleşme görmedim böyle bir acı hantal olmuş vücudum ve yürümeyi unutmuş ayaklarım derlerdi inanmazdım aman canım ya sende geçer merak etme, grip gibi bir zafiyet kendini koru bağışıklığı fulle her şey tamam/İşte öyle olmuyor; sözleşmiş ağrılar gibiyiz doğanın çağrısı bu ondan aldıklarımızı geri ister çiçekleri böcekleri hayvanları kuruyan su havzalarını sirklerde eziyet gören hayvanları seviyorum deyip yuvasız bırakılan kedileri daha ne kadar sayabilirim bilinçaltındaki hissizliği sevgisizliği anlam çürümelerini...Çok mu zordu; ellerim fidan yüreğim filiz ayaklarım toprak olaydı, aslında ben yarınlara umut demiştim unut değil. Birlikte yeşerecek arzular demiştim, geleceğe taşınacak tohumlar... Şimdi görüyorum doğa eski güzelliğine kavuşuyor yunuslar bile boy verdi boğazda insanlara mesaj verir gibi arzı endam salınıyorlar... İnşallah diyorum bir daha bu acılar yaşanmaz ve Korona hayatımızın bir dönüm noktası olur asla unutmayalım unutursan ölürsün herkese sağlıklı günler...